

Резніченко Л. О., ст. гр. ОА-13-1д, Рекотов П. В., доц., к. ю. н. – науковий керівник

ПОНЯТТЯ КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра українознавства

В умовах становлення економіки та переході на ринкові відносини, значна частина керівників господарюючих суб'єктів ставлять завдання убезпечити себе та свої підприємства від можливих втручань у фінансово-господарську діяльність, а також протистояти недружнім захопленням або поглинанням. Саме тому їх дії спрямовані на дотримання правил нерозголошення відомостей про бізнес, які складають комерційну таємницю підприємства.

У Цивільному кодексі поняття комерційної таємниці трактується як інформація, яка є секретною в тому розумінні, що вона в цілому, чи в певній формі та сукупності її складових, є невідомою та не є легкодоступною для осіб, які звичайно мають справу з видом інформації, до якого вона належить, у зв'язку з цим має комерційну цінність та була предметом адекватних існуючим обставинам заходів щодо збереження її секретності, вжитих особою, яка законно контролює цю інформацію (ст. 505 ЦКУ).

Статтею 420 ЦКУ визначено, що комерційна таємниця є об'єктом інтелектуальної власності. Відповідно майнові права інтелектуальної власності на комерційну таємницю належать особі, яка правомірно визнала інформацію комерційною таємницею, якщо інше не встановлено договором.

Склад та обсяг відомостей, що становлять комерційну таємницю, порядок їх захисту визначаються самостійно її власником або керівником підприємства з дотриманням чинного законодавства.

Усі види інформації, які можуть вважатися комерційною таємницею, умовно можна розділити на дві групи: технічна інформація і комерційна інформація.

До першої групи належать незапатентовані науково-технічні розробки, бази даних та інші комп'ютерні програми, створені підприємством, усі види «ноу-хау», технічні проекти, промислові зразки, незапатентовані товарні знаки тощо.

До другої групи віднесено умови контрактів, дані про постачальників і покупців, інформація про переговори, маркетингові дослідження, дані про розрахунок відпускних цін, розміри знижок тощо.

Згідно Закону України «Про захист від несумлінної конкуренції» від 07.06.1998р. розголошення комерційної таємниці – це ознайомлення іншої особи без згоди особи, уповноваженого на це, з відомостями, що відповідно до діючого законодавства України, складають комерційну таємницю, особою, якій ці відомості були довірені у встановленому порядку або стали відомі в зв'язку з виконанням службових обов'язків, у випадку якщо це заподіяло або могло заподіяти шкоду суб'єктові, що хазяює, (підприємцеві).

Рівень економічної свободи в країнах, що мають розвитку і стабільну економіку, характеризується рівнем захисту немайнових прав його суб'єктів, а також діловими етичними нормами здійснення підприємницької діяльності. В даний час на Україні вони тільки починають складатися і є необхідним їхній подальший розвиток.

Підводячи підсумок, слід сказати, що комерційна таємниця – особливий інститут, предмет якого знаходиться на межі двох наук – економічної та юридичної, тому важливу роль при цьому відіграє розвиток правового захисту ділової та науково-технологічної інформації. З метою удосконалення цього захисту, доцільним було б передбачити в проекті закону України про комерційну таємницю норми, що регулюють організацію охорони комерційної таємниці, а також захист права на комерційну таємницю.